

Lluita

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI-N 128. Preu 6 fr. 19 de novembre del 1947 Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19. Paris XIX

EL NOSTRE PROBLEMA D'AVANT L'O. N. U.

ELS AMIGS I ELS ENEMIGS DE LA REPUBLICA

A QUESTS darrers dies, a Lake Success, els organismes de l'O.N.U., han discutit el nostre problema. Cal assenyalar que això solament ha constituït una victòria de la República, puix que els cercles reaccionaris internacionals amics de Franco s'han esforçat amb una obstinació aferrissada volent impedir que, un altre cop, el problema espanyol fos plantejat.

No ho han assolit, car la realitat franquista, és a dir la permanència a Europa d'un règim de tipus nazi-feixista amb tot allò que representa de perills per a la causa de la pau i de la democràcia, no pot esborrar-se per art d'encantament i encara que per altra banda, la vigilància dels països democràtics, de la Unió Soviètica fonamentalment, impedeix que s'entri per a sempre més un problema, la solució democràtica del qual interessa tots aquells Estats i ciutadans que lluiten contra els provocadors d'una nova guerra, pel respecte de la independència i sobirania nacional dels pobles, per l'establiment d'una pau democràtica i duradora.

Entre aquests darrers, cal situar, en primer terme, els representants de Truman.

En el fons, però, no ens estranya la posició del delegat yanqui. És una posició conseqüent d'ajut als règims reaccionaris i feixistes que ha caracteritzat i caracteritza la política trumaniana. És la política d'ajut als

FA TRES ANYS

Josep MIRET i MUSTE

membre del C. C. del P. S. U. de C., «ministre de la Catalogne» mort per França i per la llibertat

de tots els pobles hispànics

Aquesta setmana fa tres anys que el deportat Josep Miret i Muste fou assassinat en el Komando S.W.K. del faldic camp de la mort de Mauthausen.

El 17 de novembre del 1944 era seguda una vida jove i generosa, tota ella dedicada a Catalunya, al Partit i a la causa antifeixista, que és un dels més alts exemples de la nostra terra i un orgull del P.S.U. de C.

Conrad, un Fabien català organitzador dels primers F.T.P. estrangers a París, assassinat pels germano-nazis el 1941.

«Es hora que França els honori a títol pòstum.

El «gran Espanyol», com en deien en diuen aquests patriotes francesos del Partit dels 75.000 afusellats, que amb Josep Miret van compartir les angúnies i la glòria de no donar resposta a la rearguarda de l'exèrcit de Hitler a París, al Sena, a tota la França ocupada, constitueix un dels més brillants exemples de l'internacionalisme proletari que forma la medul·la d'un partit marxista-leninista-stalinista com el nostre.

La discussió del "problema espanyol"

A L'O. N. U.

A la fi, després d'una sèrie d'encalliments d'ordre burocràtic que revelen les poques ganes d'algunes potències a discutir el problema espanyol, aquest fou discutit a la Comissió Política de l'Assemblea en les sessions dels dies 11 i 12.

Una proposició de Polònia i la defensa que ha fet el Dr. Lange

Ha estat la delegació polonesa la que ha trencat el foc en virtut d'una proposició del doctor Oscar Lange en la qual es demanava que l'Assemblea general de l'O.N.U. reafirmés la seva resolució del 12 de desembre de l'any passat, relativa a les relacions dels Estats membres de l'O.N.U. amb l'Espanya franquista. El segon punt demanava que en el termini d'un mes fos examinada la qüestió espanyola amb vista a l'adopció de les mesures de les quals parla l'article 41 de la Carta de l'O.N.U. en cas d'amenaça contra la pau i la seguretat.

Stoik, per Venezuela

El delegat veneçolà es mostrà profundament emocionat per l'esclatitud del poble espanyol i declarà que cal posar fi a aquest martrí. Afegí que Venezuela està disposada a defensar tota proposició que permetri de restablir la llibertat i la democràcia per tal que el noble poble espanyol pugui prosseguir el seu destí.

La senyora Nehru, per l'Índia

L'esposa del Pandit Nehru, delegada de la nova Índia, va intervenir per a defensar també la proposició polonesa. Críticament durement l'actitud de l'Argentina de negar-se a complir la recomanació de retirar els ambaixadors de Madrid i, allò que ella considerava encara més greu, que l'Argentina hagi estat nomenada membre del Consell de Seguretat, sense que li hagi estat demanada cap explicació sobre la seva actitud original.

Masaryk, per Txecoslovàquia

Tot seguit va intervenir el doctor Masaryk, per Txecoslovàquia, per a defensar la proposició polonesa.

El delegat txec afirmà que no la trobava prou enèrgica i que s'hauria d'anar al trencament total de relacions econòmiques i comercials amb França. El senyor Masaryk insistí sobre el fet que el manteniment del règim

Activitats GUERRILLERES CERVERA

Mobilització contra els guerrillers Les forces repressives de les marques lleitadanes han estat mobilitades per tal de perseguir i reprimir les unitats guerrilleres que actuen per les immediacions de Cervera.

BARCELONA Dos patriotes torturats

La por que Franco té al poble fa que per arreu d'Espanya s'hagin repels l'onades de les ràtzies domiciliàries contra tots aquells patriotes sospesos d'ésser antifranquistes.

Terrorisme falangista GIRONA

Un pagès assassinat per la guàrdia civil Segons informacions de l'interior, una patrulla de la guàrdia civil de vigilància a les immediacions de Girona va detenir un pagès. Al poc temps d'haver efectuat aquesta detenció, altres pagesos que es trobaven per aquells voltants van sentir una descàrrega de fusells. El fet és que quan van anar al lloc que s'havia sentit els trets, l'esmentat pagès es-

La fallida de l'anarquisme

Volen matar la C. N. T. en la ignomínia i el ridícul

per Josep BLANXART

Un document infame que és una capitulació sense precedents. Parodiava aquell gran republicà que es deia Vallès i Ribot, podriem dir que «mamant de la mala mamellada» i en la línia de V.S.M. (Vasallo de Su Majestad) ha estat possible que a Espanya Libre el col·laboracionista G. Guerra hagi escrit que sense la protecció de les Cancelleries

«Espanya seguirà siendo de la Falange por IN SECULA SECLORUM».

Per a remarcar que:

«Mas la C.N.T. no debe temer el regreso a España con sus hermanos sean cuales fueren las circunstancias.»

Per tal com:

«todas las soluciones presentadas a nuestro problema nos han parecido saludables en ellas llegamos a confiar.»

Ahuc la del cop d'Estat militar previst en la clausula número 5 del pacte V. S. M.—Gil Robles, denunciat per Rodolfo Llopis.

Els hens no poden ésser duts amb més facilitat a l'escorçador.

Però quina és l'actitud dels faistes no col·laboracionistes? Que Franco el mati Déu, per tal com prod'feina tenen a fer anticomunisme del més tronat, a posar-se a fer de cirabotes de la reacció imperialista i anticomunista mundial.

Per això aquest Francesc Janer que signa a C.N.T. l'article «Este es mi pueblo» diu respecte el lamentable Congrés faista de Tolosa:

«Creia ver aquelles triboles salidos de las sevas de la Libertad, que desafortunadamente de la misma; los que mañana sabrán existir cuentas a TODOS LOS COMUNISTAS.»

Solidaridad Nacional, de Barcelona, deia: «Si fa o no fa, igual el mateix dia. Del falangista Santillan al falangista Santa Marina no hi ha cap diferència. Com no hi ha tampoc cap amb l'autor d'aquesta peça d'antologia, digna d'un canibal, apareguda a Ruta parlant de «Nuestro peor enemigo»:

«...los comunistas son hoy peores que los fascistas; y hasta nosotros, los españoles que amamos la libertad (quina)».

Cap a la creació d'un Partit Obrer Unic a Romania

En una sessió celebrada conjuntament per les direccions del Partit Comunista i del Partit Social-Democrata de Romania, es va examinar, fa uns dies, el projecte de plataforma unificada i les mesures pràctiques tendents a la creació d'un partit obrer únic. Totes les proposicions foren adoptades per unanimitat.

En el manifest que s'ha fet públic, ambdós Partits, condemnem els cercles reaccionaris, dominats pels nord-americans, que s'oposen a l'establiment d'una pau democràtica i duradora amb l'amenaça de la bomba atòmica, amb el xantatge i la corrupció amb l'ajut del dòlar, amb el bloqueig econòmic dels pobles mancats de queviures».

«...Les comunistes son hoy peores que los fascistas; y hasta nosotros, los españoles que amamos la libertad tenemos menos que temer de Franco y sus mozos crudos que de Stalin y sus trallias de alanos.» (García Pradas a «Ruta».)

«...Les comunistes son hoy peores que los fascistas; y hasta nosotros, los españoles que amamos la libertad tenemos menos que temer de Franco y sus mozos crudos que de Stalin y sus trallias de alanos.» (García Pradas a «Ruta».)

Més Il·lustre, enara?

FRANCO PREPARA UN NOU "COMPLLOT"

Heus ací una nova mostra de provocació franquista. Va a càrrec de la Direcció General de Presons i es presenta en forma de circular de caràcter secret, un text que s'expressa en els termes següents:

«Teniendo conocimiento esta Dirección General de Prisiones de que, aprovechando la discusión de la cuestión española en el O.N.U., los reclusos políticos tratan de alterar el orden y perturbar las actividades de las prisiones, para que los funcionarios se vean obligados a reprimir por muchos violados dichos agitantes y alteraciones de orden, se ordena ejercer una vigilancia discreta, pero continuada, ya que, de otra forma, la curiosidad internacional que concierne a nuestros establecimientos penitenciarios. Fent-se l'assabentada, afegeix:

«Segun informes suministrados por la Dirección General de Seguridad, los reclusos utilizarán los servicios de varias mujeres desconocidas, para provocar los desórdenes mencionados. A su vez, estas mujeres utilizarán otras que servirán de enlace con los establecimientos penitenciarios. Por lo indicado, se procurará por todos los medios localizar a las mujeres que hagan de enlace, ejerciendo una vigilancia especial durante las visitas y tener de informaciones que se fran recibiendo de la superioridad.»

El profundament preocupada d'allò que diran, acaba:

«Esta Dirección General de Prisiones confia en que las medidas de estos establecimientos penitenciarios pondrán todo su entusiasmo en que no se produzcan hechos que puedan servir de reproche a los elementos enemigos del régimen, tanto del interior como del exterior.»

És la provocació típica de tots els règims polítics, dels règims que se saben pòlics pel país, dels règims en els quals un mínim més les presons que no pas les escoles.

Què prepara Franco a Alcalá, a Burgos, a la Model de Barcelona, a les presons i presidis de tot Espanya?

Prepara, simplement, una nova, canibària per a justificar la seva permanència al Poder en l'horra en que el seu règim és altra vegada objecte de discussió a l'O.N.U. A base de muntar un «complot» com l'anunciat per la Direcció General de Presons, Franco prepara una nova campanya «anticomunista», amb tot el seguit de detencions i els turments de cada vegada que se sent obligat a «defensar» el seu règim, per tal de fer creure als humans que corren pel món que no hi ha altra disjuntiva que ell o el comunisme, quan del que en resultat es tracta és d'ell o del restant de la democràcia en un país en el qual ha estat assassinada fins a les seves darreres formes.

Aquesta nota de la Direcció General de Presons és, doncs, l'anunci d'un «complot» que entre tots els antifranquistes escampats pel món hem d'ajudar a esbotzar, per tal d'evitar que noves víctimes vinguin a afegir-se als centenars de milers sacrificats pel botxi del nostre poble.

Companys

Deures sindicals dels militants DEL NOSTRE PARTIT

(Text de la conferència pronunciada pel company RAFAEL VIDIELLA el dia 13 d'aquest mes a Paris)

La Unió Soviètica — a la qual es deu fonamentalment la victòria militar antifeixista — ha conquistat arreu del món; després, per la naixença de les noves democràcies populars del centre i sud-est d'Europa i d'arreu del món, el patriotisme és de tots els països que, a l'avanguardia de la lluita antifeixista i alliberadora, han guanyat l'amor i la confiança de llurs pobles.

Con ho demostren tot el curs i la sortida de la guerra, el règim soviètic ha posat de relleu la seva superioritat sobre el règim capitalista, ha provat i prova com és de conseqüent la seva línia política en defensa de la llibertat i la independència dels pobles i el patriotisme és la penyor més preada de la defensa de la sobirania nacional, traïda per les forces del capitalisme decadent, el qual, després d'ajudar Hitler primer, hipotecà avui la independència dels pobles a l'imperialisme nordamericà.

vernans nordamericans fan el xantatge de la guerra atòmica contra la U.R.S.S. i intenten convertir l'O.N.U. en una mena de Consell d'administració de llurs monopolis, mentre que en el pla nacional ajuden les forces reaccionàries i feixistes de cada país a muntar les més baixes i grolleres campanyes anticomunistes per tal d'afeblir més bé el front de la democràcia.

Amb la careta de l'anticomunisme

Com diu l'esmentada declaració dels nou Partits Comunistes,

«al món s'han format dos camps: d'una banda, el camp imperialista i antidemocràtic, que té com a objectiu essencial l'establiment de la dominació mundial de l'imperialisme nordamericà i l'esclafament de la democràcia i, d'altra, el camp ant imperialista i democràtic, l'objectiu essencial del qual consisteix a minvar l'imperialisme, a reforçar la democràcia, a liquidar les restes del feixisme.»

Cal, però, remarcar que, igual que en totes les grans crisis de la història, en el camp de la reacció, enfront de les forces progressives, s'apleguen tots els trinxeraires, els fracassats a tot arreu, els amargats, els bandits de tantesval la l'indústria, com és el cas de casa nostra, on, sota la bandera de l'anticomunisme s'aploplugen i es barregen els assassins i estraperlistes de la Falange i els pro-

Deures sindicals dels militants DEL NOSTRE PARTIT

EL PLA MARSHALL, MAQUINA DE GUERRA ANTIDEMOCRATICA

per Manuel M. ROCA

Potència i vitalitat del règim soviètic

El poble de tot el món, i en primer lloc la classe obrera i les masses explotades pel capitalisme, saben que ha estat gràcies a l'esforç i a l'heroisme de la Unió Soviètica que ha estat possible vencer la forta història...

de la nostra indústria va assolir ja la mitjana de producció mensual de l'any 1946.

Malgrat les dificultats naturals de la reconstrucció del treball del temps de pau (readaptació de la mà d'obra, de les fàbriques aixecament de les runes, etc.), en el curs del 1946—primer quinquenni de la postguerra, sense atur foros ni crisi de cap mena, aquestes dues plaques inseparables del capitalisme—el pla anual fou completat per la indústria soviètica en el 90 %.

Quina línia ha donat la U.R.S.S. als que únicament contenen en els dòlars nordamericans per posar en marxa l'economia de llurs països, com si no hi haguessin hagut de més valors que com tots els països posseïen: la força inesgotable d'energies del poble, de la classe obrera.

Aquest «miracle» de la reconstrucció, igual que el «miracle» de les victòries militars soviètiques, és degut a les mateixes causes: a l'existència d'un règim socialista soviètic, basat sobre una democràcia altament desenvolupada, d'un tipus nou. A què a la U.R.S.S. no hi ha classes antagòniques, a què els diferents estaments de la societat soviètica no tenen interessos contraposats sinó coincidents a què s'ha abolit per sempre més l'explotació de l'home per l'home, a la planificació de l'economia nacional, a què els mitjans de producció pertanyen a la Nació i no als monopolistes.

«...a la nostra conquesta més important la constituirien els nous perfils morals i patriòtics soviètics... Ara els ciutadans soviètics no són com fa trenta anys».

Aquesta és, fonamentalment, la força que ha permès a la U.R.S.S. de plantejar-se i resoldre les ingents tasques del desenvolupament progressiu de la societat soviètica. Allò que és fonamental, la més gran conquesta del socialisme, el fruit més preat de la Revolució d'Octubre, és l'home soviètic, de mentalitat i moral nova, socialista, l'home profundament humà, totalment lliure.

Confiana en les seves forces, vigilant, la Unió Soviètica marca endavant. En aquesta gran tasca, el Partit Comunista (bolxevic), el gran Partit de Lenin i de Stalin, guiat per les enseñances lluminoses del marxisme leninisme stalinisme, és la vanguardia, el guia clarificador entorn del qual s'agrupen tots els ciutadans de la U.R.S.S.

Ports de la confiança en el gran Stalin i en el Partit Bolxevic, els pobles de la Unió Soviètica marxien, decidits, cap al comunisme, fita de la Humanitat que avança.

MOSCU.—Un aspecte de la grandiosa manifestació celebrada a la capital de la Unió Soviètica amb motiu del XXX aniversari de la Revolució d'Octubre.

El senyor Harriman, secretari de Comerç dels Estats Units, ha presentat el seu informe sobre l'ajut als països europeus víctimes de la guerra. El senyor Truman ha parlat després, per a reafirmar, davant de les Comissions d'Afers Estrangers de la Cambra de Representants i del Senat.

El poder adquisitiu dels obrers i empleats de totes les grans masses de Nordamèrica, ha baixat considerablement. La polifèria de superinflacions, en provocar la reducció dels mercats interiors, impués a accelerar la crisi.

L'augment d'estoccs ha estat paral·lelament sensible en el comerç al detall, on les reserves han augmentat en un 52 per cent, malgrat l'increment de les vendes a crèdit, que, si al final del 1945 assolien la xifra de 6.500 milions de dòlars, el març del 1947 eren de 10.000 milions i el maig de 10.700 milions, la qual cosa demostra un esgotament del poder de compra de les grans masses nord-americanes, obligades a comprar a termini. Això, malgrat les precisions dels economistes burgesos, que continuen en la «denegació ríscida», és a dir sobre les quantitats monetàries establertes durant la guerra per a impedir la caiguda de les vendes.

La producció global dels Estats Units, xifrada en uns 200.000 milions de dòlars l'any, es manté encara en termes generals gràcies, fonamentalment, a l'increment de les exportacions fetes sobre la base de crèdits d'Estat i al programa d'armament intern.

Els crims dels imperialistes a GRECIA confirmats pel coronel Sheppard

El coronel britànic Sheppard fou cap de la missió econòmica britànica al nord de Grècia fins el mes d'abril d'enguany i acaba de fer unes declaracions a Nova York, que valen la pena d'ésser reproduïdes.

«...en aquest país es visqués en les mateixes condicions de Grècia de dos anys ençà—va començar dient—, la meitat de la joventut ja moria de gana i de malaltia».

Després de condemnar l'acció de la policia de seguretat grega, que ha reeixit a descobrir l'origen estranger de les armes dels guerrillers i jo puat jurats tota forma de llibertat en la vida ciutadana, i de citar alguns exemples de la deportació, fa dos mesos de que milers de grecs detinguts a Atenes, a les illes de l'Ègeu, Sheppard ha afirmat que «el govern monàrquic d'Atenes empresona i tortura com fa praxi pel cap».

«Els confinaments, les presons, les ex-

Lesius dels imperialistes nordamericans. El pressupost de guerra ha assolit la xifra rècord d'uns 11.000 milions de dòlars, onze vegades les despeses militars del 1937-38, el 35 per cent del pressupost general de l'Estat, més que en els anys de la guerra.

Aquesta ràpida pujada sobre la situació econòmica dels Estats Units permet de donar-se compte de l'urgència necessària d'exportar, per a mantenir l'actual nivell de producció i els beneficis corrents, si no poden augmentar llurs exportacions en proporcions colossals, els Estats Units es veuran obligats, irremediablement, a un crisi, més terrible que cap de les sofertes anteriorment.

«Cal remarcar que, en ple «boom», els Estats Units tenen avui dos milions i mig de parats registrats i un milió i mig de veïns desmobilitzats, que viuen del subsidi que els atorga el Govern».

En el curs de la darrera guerra mundial, mentre els Estats Units s'enriquien, els països europeus sofrien terribles descalçats. Aquesta ha estat la política de Gran Bretanya la política de grup de la quarta part de la seva riquesa nacional. Alemanya ha perdut prop de la meitat de la seva. En proporcions semblants, els altres països bel·ligerants. Actualment, la producció dels països europeus oscil·la entre el 30 i el 50 per cent en relació a l'avantguar.

«Si uns països, els Estats Units, tenen un excedent de mercaderies, si altres països, els països europeus, pateixen d'una escassetat i, per tant, senten la necessitat de comprar, el més just i racional, en termes comercials, seria que els Estats Units els venguessin».

La transacció comercial normal, però, no interessa als monopolistes nord-americans. Marx ja va assenyalar que el capitalisme no produeix per cobrir les necessitats dels ciutadans, sinó per la compra del mercat, és a dir en funció dels beneficis a obtenir.

«Com que els països europeus desbordats per la guerra no posseïen els mitjans de pagament necessaris a la compra d'aquestes mercaderies, que són les indispensables als monopolistes nord-americans, se'n volen apropiat per estendre i consolidar llur dominació econòmica, política i estratègica sobre aquesta part d'Europa. El «pla Marshall», doncs, s'ha convertit en un dels elements de la política estrangera dels Estats Units, dretament lligada, com és natural, a llur política exterior».

«Enmig del jesuítisme fraseològic, l'informe del senyor Harriman ho reconeix així quan diu en les conclusions del resum».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

En la discussió dels Estats Units sobre la política de guerra, el pla Marshall és el centre de la discussió. Els Estats Units tenen avui dos milions i mig de parats registrats i un milió i mig de veïns desmobilitzats, que viuen del subsidi que els atorga el Govern.

En el curs de la darrera guerra mundial, mentre els Estats Units s'enriquien, els països europeus sofrien terribles descalçats. Aquesta ha estat la política de Gran Bretanya la política de grup de la quarta part de la seva riquesa nacional.

«Si uns països, els Estats Units, tenen un excedent de mercaderies, si altres països, els països europeus, pateixen d'una escassetat i, per tant, senten la necessitat de comprar, el més just i racional, en termes comercials, seria que els Estats Units els venguessin».

La transacció comercial normal, però, no interessa als monopolistes nord-americans. Marx ja va assenyalar que el capitalisme no produeix per cobrir les necessitats dels ciutadans, sinó per la compra del mercat, és a dir en funció dels beneficis a obtenir.

«Com que els països europeus desbordats per la guerra no posseïen els mitjans de pagament necessaris a la compra d'aquestes mercaderies, que són les indispensables als monopolistes nord-americans, se'n volen apropiat per estendre i consolidar llur dominació econòmica, política i estratègica sobre aquesta part d'Europa. El «pla Marshall», doncs, s'ha convertit en un dels elements de la política estrangera dels Estats Units, dretament lligada, com és natural, a llur política exterior».

«Enmig del jesuítisme fraseològic, l'informe del senyor Harriman ho reconeix així quan diu en les conclusions del resum».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

La dominació de tot el món pels imperialistes anglosaxons, la lluita a mort contra la democràcia i les forces progressives socialistes fer de l'Europa occidental, Alemanya inclosa, un tros de guerra antioviètica.

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

«Aquest monisme de nova trinxera és tanmateix la repetició del «llori qui no pensi com jo» de la diversitat «argentina» espanyola, signe evident que la Llibertat trumaniana no passa d'ésser una figura per a fer benic a l'estrada del port de Nova York».

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

«Aquest monisme de nova trinxera és tanmateix la repetició del «llori qui no pensi com jo» de la diversitat «argentina» espanyola, signe evident que la Llibertat trumaniana no passa d'ésser una figura per a fer benic a l'estrada del port de Nova York».

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

«Aquest monisme de nova trinxera és tanmateix la repetició del «llori qui no pensi com jo» de la diversitat «argentina» espanyola, signe evident que la Llibertat trumaniana no passa d'ésser una figura per a fer benic a l'estrada del port de Nova York».

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

«Aquest monisme de nova trinxera és tanmateix la repetició del «llori qui no pensi com jo» de la diversitat «argentina» espanyola, signe evident que la Llibertat trumaniana no passa d'ésser una figura per a fer benic a l'estrada del port de Nova York».

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

ESTATS UNITS La reacció paga bé els traïdors. El reaccionari Mikolajczyk, cap del partit polonès de Polònia, l'home de la City a Londres i el gran Wall Street a Nova York, enemic jurat de la nova democràcia polonesa, té un «exili» d'alt nivell, al seu país, a París, i després allò que li manen en substitució de la seva manca de vergonya i patriotisme.

TXECOSLOVAQUIA País d'alts salaris. La Comissió central del poble econòmic acollí el segon bloc del món en allò que la referència al seu país, el Txecoslovàquia. Present com a terme de comparació la xifra 100, l'índex del salari real a Txecoslovàquia és de 115 per 121 als Estats Units.

La Comissió central del poble econòmic acollí el segon bloc del món en allò que la referència al seu país, el Txecoslovàquia. Present com a terme de comparació la xifra 100, l'índex del salari real a Txecoslovàquia és de 115 per 121 als Estats Units.

«El consum individual, però, de la població és superior a França que a qual- sevol país d'Europa occidental. L'estàndard de vida actual és el mateix d'abans de la guerra. En efecte, amb una reducció de la població del 20 per cent, la producció arriba al 27 per cent de la d'abans de l'ocupació nazi».

«El delegat de Rússia Blanca adherí a les declaracions de la U.R.S.S. i es pronuncia a favor de la proposició polonesa, mentre que el Brasil anuncia que votaria contra».

«Després d'una curta intervenció de Filipines que es pronuncia contra el projecte polonès, la delegació de la República Dominicana presenta una nova proposició demanant un vot de confiança al Consell de Seguretat per tal de seguir el seu estudi sobre la qüestió espanyola».

«Després, al delegat de Guatemala declarà que estava disposat a recolzar tota resolució capaç de retornar la llibertat al poble espanyol».

«Per acabar, el delegat del Salvador proposà que el cas espanyol fos esborrat de l'ordre del dia per tal com les diferències que existeixen a Espanya no interessin més que els espanyols».

«Posada a votació la proposició polonès, que fou rebutjada malgrat el vot favorable de la U.R.S.S., Iugoslàvia, Txecoslovàquia, l'Índia i Polònia».

Dues noves proposicions. Cinc Estats llatino-americans, Cuba, Guatemala, Mèxic, Panamà i Uruguai presentaren una nova proposició demanant que l'Assemblea reafirmés la seva condemna del franquisme, però que s'abstingués de prendre cap mesura directa contra Franco».

«Per altra part, Bèlgica, Holanda i Luxemburg presentaren una altra proposició anomenada de «conciliació» que es limitava a donar la confiança al Consell de Seguretat i que es lamentava que tots els Estats membres de l'O.N.U. no hagin seguit la recomanació de l'Assemblea anterior sobre la retirada de llurs ambaixadors a Madrid».

«Per 23 vots contra 17, el Comitè Polític acordà la formació d'un Subcomitè encarregat d'harmonitzar els textos de les diferents proposicions i esmenes presentades a fins d'una resolució de resolució que pogués ésser aprovat per la majoria del Comitè».

El Comitè Polític adopta una resolució. La Comissió Política de l'Assemblea de l'O.N.U., adoptà per 29 vots contra 6 i 20 abstencions la resolució presentada per la Subcomissió i que publicarem en el nostre editorial d'aquest número de «LLUITA».

La discussió del «problema espanyol» a l'O. N. U.

(Ve de la pàg. 1.) Bèlgica declarà que no votaria la proposició polonesa. Les delegacions de Cuba, Guatemala, Panamà, Uruguai i Mèxic presentaren un projecte de resolució segons la qual «l'Assemblea reafirmava la seva resolució de l'any 1946».

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

«Aquest monisme de nova trinxera és tanmateix la repetició del «llori qui no pensi com jo» de la diversitat «argentina» espanyola, signe evident que la Llibertat trumaniana no passa d'ésser una figura per a fer benic a l'estrada del port de Nova York».

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

«Aquest monisme de nova trinxera és tanmateix la repetició del «llori qui no pensi com jo» de la diversitat «argentina» espanyola, signe evident que la Llibertat trumaniana no passa d'ésser una figura per a fer benic a l'estrada del port de Nova York».

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

«Aquest monisme de nova trinxera és tanmateix la repetició del «llori qui no pensi com jo» de la diversitat «argentina» espanyola, signe evident que la Llibertat trumaniana no passa d'ésser una figura per a fer benic a l'estrada del port de Nova York».

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

«Aquest monisme de nova trinxera és tanmateix la repetició del «llori qui no pensi com jo» de la diversitat «argentina» espanyola, signe evident que la Llibertat trumaniana no passa d'ésser una figura per a fer benic a l'estrada del port de Nova York».

«El Govern de Washington ha declarat Greenall», no té cap dret a demanar a cap canadenc quins principis polítics ha d'adoptar o seva resolució de l'any 1946».

En poques ratlles...

INFLACIÓ VERTIGINOSA i sense aturador. El preu de l'arròs a la Xina del Kuomintang és només 64.230 vegades més car que l'any 1936.

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«El deure més sagrat és el d'ajudar la lluita del nostre poble»

(Ve de la pàg. 2.) Una tasca nostra és de treballar prop dels obrers espanyols que s'han deixat arrossegar en aquesta escissió i demostren el perill, la traïció que aquest moviment significa per a la defensa de llurs interessos, per als interessos generals de la democràcia, car l'escissió sindical només beneficia la reacció.

«Cal convèncer aquests obrers que la causa antifrancista, el reconeixement de la República i les llibertats nacionals dels pobles hispànics va íntimament lligada a l'existència de la democràcia en tots els pobles. Cal fer-los veure que tot allò que és afèblir els Sindicats atempta contra llur unitat és minar els propis fonaments de la democràcia mundial i prolongar l'existència de Franco al Poder. Cal mostrar-los l'evidència que el sol fet que Franco enguanyi les campanyes de glòria per celebrar tota escissió, és la millor prova que aquest és el camí que serveix els plans d'opressió capitalista».

«Els manifestants portaven una infinitat de pancartes en les quals es reclamava l'aplicació de sancions econòmiques contra el Govern franquista i la solidaritat que es deu al poble espanyol, el primer que ha lluitat contra el nazi-feixisme».

«La circulació fou completament interrompuda en una pila de grans carrers de Nova York per tal que passés aquesta gran manifestació antifrancista, que no cessava d'engrossir a mesura que avançava entre els exhortadors aplaudiments de la multitud. La manifestació es dissolgué sense incidents, un cop s'havia aturat el pas les vegades per a escoltar els oradors improvisats no paraven d'atacar durament la delegació nordamericana a P.O. N. U. així com de reclamar constantment que s'acabi la tremenda injustícia que es comet encara contra la República espanyola. En fi, que una cosa és Truman i els banquers i una altra el poble».

Les tropes anglo-saxones al servei del feixisme

I ha precisat: «Respecte aquesta qüestió, més d'un cop he cercat a descobrir l'origen estranger de les armes dels guerrillers i jo puat jurats tota forma de llibertat en la vida ciutadana, i de citar alguns exemples de la deportació, fa dos mesos de que milers de grecs detinguts a Atenes, a les illes de l'Ègeu, Sheppard ha afirmat que «el govern monàrquic d'Atenes empresona i tortura com fa praxi pel cap».

«Els confinaments, les presons, les ex-

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

NO ESTEM SOLS El poble de Nova York s'ha manifestat a favor de la República espanyola

No tot és negatiu per a la nostra causa allò que ocorre als Estats Units. Un exemple ha estat la manifestació que el dia 14 fou organitzada en ple centre de Nova York a favor de la República espanyola. Milers de persones van protestar de la política de complacències del Departament d'Estat respecte el boxi del nostre poble.

«Els manifestants portaven una infinitat de pancartes en les quals es reclamava l'aplicació de sancions econòmiques contra el Govern franquista i la solidaritat que es deu al poble espanyol, el primer que ha lluitat contra el nazi-feixisme».

«La circulació fou completament interrompuda en una pila de grans carrers de Nova York per tal que passés aquesta gran manifestació antifrancista, que no cessava d'engrossir a mesura que avançava entre els exhortadors aplaudiments de la multitud. La manifestació es dissolgué sense incidents, un cop s'havia aturat el pas les vegades per a escoltar els oradors improvisats no paraven d'atacar durament la delegació nordamericana a P.O. N. U. així com de reclamar constantment que s'acabi la tremenda injustícia que es comet encara contra la República espanyola. En fi, que una cosa és Truman i els banquers i una altra el poble».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

El primer dels nostres deures d'emigrats

Aquesta és, companys, la perillosa situació sindical existent a l'exterior com a l'interior del nostre país, situació provocada, d'una banda, per l'ofensiva de les forces reaccionàries arreu del món, i de l'altra, per les traïcions, la demagogia i les incongruències de alguns trotsquistes, anarquistes i socialistes de dreta. Per a canviar favorablement aquesta situació i prestar així un bon servei a la causa del proletariat, els militants del nostre Partit cal que es mobilitzin al màxim en el terreny sindical.

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

«Els Estats Units tenen un interès essencial de tot punt de vital importància, econòmic, polític i social, a ajudar els països participants a realitzar llur aixecament econòmic».

«El «pla Marshall» i la «doctrina Truman» són fills d'una mateixa idea».

FILIPINES GULLEM TELL, CONSIDERAT SUBVERSIU

Les autoritats militars acaben de prohibir la projecció d'un film de Hollywood sobre la vida de Gullem Tell. Els generals filipins troben que la revolució contra la tirania i l'opressió d'un poder després com el que ha immortalitzat la història de l'alliberador dels filipins, té un caràcter subversiu que no faria bé de ser exhibida en plena pantalla de cinema en certs caps d'obra.

I això ocorre dos anys després que Filipines ha estat alliberada de l'ocupació japonesa. Passa a les Filipines vint anys de la seva independència, però els generals filipins troben que la revolució contra la tirania i l'opressió d'un poder després com el que ha immortalitzat la història de l'alliberador dels filipins, té un caràcter subversiu que no faria bé de ser exhibida en plena pantalla de cinema en certs caps d'obra.

Ambaixadors de "Su Alteza"

El franquisme deixa bellugar per Barcelona un petit grup de «resistents» patentats, integrat per deixalles trotsquistes i faistes de «Su Alteza». Aquest grup s'anomena pomposament Comitè Permanent de la Democràcia Catalana i celebra sovint les seves reunions al Consolat britànic.

Això li ha donat la suficient categoria per adherir-se a la «política» del també «resistent» senyor Prieto i perquè aquest l'ha rebut a França. Car una comissió de l'esmentat grupet ha travessat la frontera amb permís de la Segona Bis. I com sigui que aquests «resistents» patentats, per a millor fer passar llur mercaderia del franquisme sense Franco, es disfressen de nacionalistes i es «escriuen» volent deixar com únic símbol de la Catalunya autònoma el seu President, era lògic que s'entrevistessin amb Prieto, el qual, per a millor disfressar també el seu total acord amb Gil Robles, es «escriu» demanant que l'únic símbol de la República sigui el seu President. I com sigui encara que entre escallers, d'aquesta missatge no hi caben embuts, l'entrevista entre ells es resumeix així: —Y bien, amigo Prieto, que concesiones nos puede usted ofrecer con respecto al problema catalán?

I Prieto, la fòbia del qual a les llibertats nacionals dels pobles hispànics és ben coneguda i l'ha compresa sempre anant a bufetes amb els nacionalistes bascos, els va respondre, despatant ja el seu veritable pensament pro-monàrquic i favorable a una «solució» de tipus pretoria:

—Pues verán ustedes. Pregunten a los monárquicos y a los militares, aquello que ellos concedan, conde-deré yo.

I així va acabar la famosa entrevista. Prieto, tement que polser s'havia deixat endur massa pel seu «instint» anticatalà, va explicar el succés i va demanar consell a un conegut polític català de dreta, resident a França d'ençà que va començar la nostra guerra i, aquest per a tranquil·litzar-lo, li va dir:

—Ha hecho usted muy bien, mi querido amigo. Eso que le ha visitado no son más que cuatro gatos que ni los perros sarnosos quieren.

I Prieto se'n va anar a dormir tranquil, convençut que el seu «instint» no l'enganya mai. L'autenticitat d'aquestes paraules ens consta i sobra el comentari. Poden fer-lo els republicans —entre ells aquells de l'Esquerra que es deixen endur per les terribles maniobres capituladores de Prieto.

EL FRANQUISME ES UNA SAGNIA AL COS NACIONAL

per Evarist MASSIP

Franco i la Falange es «disposen» a dir que els «anomenats» Senyors Assemblea Nacional de Dereches Sindicales de Agricultores y Canadenses.

En preparació de l'ambient pràctic i necessari, el màxim jerarca sindical, Sanz Orrio, ha fet una crida a les propietatàries i jornalers agrícoles. Es del text mateix d'aquesta crida d'on es poden extreure mostres de la descomposició que és troba l'agricultura en mans del règim de Franco, tant en l'aspecte polític com en l'econòmic.

L'organització sindical fundada per la Falange es troba orfena d'allò més vital a tota organització democràtica, popular o de classe: de les possibilitats de desenvolupament de la iniciativa dels seus adherents. Tant pel que fa a l'agricultura com a la indústria... En aquestes condicions resulta difícil dur a terme la política de la Falange, que pretén registrar els desacords entre explotats i explotadors i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals. Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant. Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

front l'organització sindical i del règim falangista.

La Falange acusa el cop de l'abandó en el qual es troba i com si es disposés a canviar el seu règim, però les metodés, en la crida que Sanz Orrio fa a propietaris i jornalers declara que:

«La vida de las Asociaciones no puede limitarse a rellenar papeles i a pagar contribuciones...»

No mancaran altres jerarquies que es faran ressò d'un treballador amb l'intent de demorar el mínim de confiança entre els pagessos que els permeti d'acudir a l'Assemblea projectada, en la qual, diu, «tendràn oportunitat de conoixerse y confrontar opiniones...»

Aquesta Assemblea serà la repetició de la que van celebrar l'any passat per aquest temps i a la qual vam dedicar els comentaris oportuns.

La Falange, prèvia conformatat de l'Alcalde de cada vila, té l'encàrrec de designar el delegat a l'Assemblea provincial... i en tenir obertes totes les vies a les quals els obrers esten obligats a acudir a pagar llurs cotitzacions sindicals.

Talment com si es tractés del pagament de consums o d'altres impostos. Qualsevol queixa o reclamació es resol sempre amb un seguit d'amenaces o, en el millor dels casos, amb un escàndol contra el reclamant.

Segons el principi falangista el funcionari sempre té raó.

Veí ac explicada l'absència de tota col·laboració i de l'hostilitat amb què els treballadors de l'agricultura i d'altres activitats nacionals mantenen en-

L'espurna de Premià

Maí a Espanya no havien explotat tants dipòsits de guerra, mai al nostre país no s'havien produït tants d'incendis sospitosos com ara.

Es prou viva encara l'emoció provocada per les catàstrofes de Santandreu, de Càdiz, d'Alcalá de Henares. I és que Espanya és avui tota ella un laboratori d'experiments militars, un immens magatzem en el qual s'amuntegen, no els queviures de la manca dels quals és la causa de l'index espantós de tuberculosi que ja tant víctimes com el terror franquista, sinó que s'hi apliquen maneres de guerra que són les de temer altra invasió que la penetració dels trusos anglosaxons.

Ahuc els accidents més banals configuren l'existència d'aquest perill de guerra que és la pròpia i la més característica substància del règim franquista. Un exemple d'aquesta dolosa realitat és ara aquest incendi de Premià de Mar, del qual donava compte «La Vanguardia» del dia 2 d'aquest mes.

En clar-se'ls oc a l'edifici de la